

Jednat správně není snadné

Ve skupině dětí od 1 do 5 třídy se můžeme učit rozeznávat obecně správné jednání od jednání, které je měřeno vlastním prospěchem, pojmenujeme si vymlouvání a budeme se učit oceňovat přiznání. Pozor! Bůh nám neodpouští proto, abychom lehce přišli k odpuštění, ale abychom měli odvahu se přiznat k tomu, co jsme způsobili a vzít na sebe odpovědnost.

Je jednání, za které se můžeme pochválit

Přivítáme se. Děti si mohou předávat smajlíka a vyslovit to, čeho si na druhém dnes cení, co dnes dobré udělal/a. Např. Dnes dávám smajlíka Lucii, protože na mě počkala v šatně a neutekla. Apod. Nevadí, když někdo nasbírá „ocenění“ více a někdo žádná. Ujistíme děti, že podle toho ani my ani Bůh neměří to, jací jsou.

Je jednání, za které není proč se pochválit

Rozdělíme se do dvojic nebo do skupin. Děti mohou vyjmenovat co nejvíce věci, které jim vadí, když se dějí doma (1), ve škole (2), venku v obci (3), ve světě (4). Pak je řeknou ostatním a zkusíme se shodnout na těch, které nám vadí nejvíce.

Pozor!

Možná se bude třeba zastavit u jednání, které se dětem nelíbí, i když je obecně prospěšné, ale ony si je vyhodnotí jako špatné, protože není v jejich prospěch. O tomto úhlu pohledu je třeba si povídat. Výpovědi napíšeme na tabuli a rozebíráme, zda je takového jednání hodné pochvaly nebo ne.

Čí je to vina?

Když bychom si položili otázku, kdo za to může, určitě by převládal vzorec, že „ONI“. Děti jsou dnes většinou přeborníky ve vymlouvání se. Uměly by si připustit, že na některém jednání má každý z nás svůj podíl, příp. že někdo někdy také nesprávně jednal?

A už žádné vymlouvání!

Můžeme vybrat jednu modelovou situaci ze školy a zahrát si ji jako scénku. Jak skončí? Výmluvou nebo přiznáním?

Kdo má odvahu se přiznat?

Dokáže se někdo uznat, které jednání, které jsme si pojmenovali, mu jde nejméně? Jako dospělí jděte příkladem a můžete začít jako první. Co vám nešlo, když jste byli tak staří jako děti? A teď?

Naše zpovědní zrcadlo

Děti si mohou vytvořit na kartičky nebo do sešitu vlastní pomůcku ke zpytování svědomí. Ze čtyř okruhů vyberou pro sebe nebo společně tři věci. Získáme tak 12 vět popisujících jednání, o kterém jsou samy přesvědčeny, že je špatné a že jim zneprjemňuje život.

Modlitba

Uměli bychom některé z těchto vět vyslovit jako prosby v modlitbě? Tady je její začátek:

Dobrý Bože, máš mě rád

a dobře mě znáš. Chci upřímně přemýšlet o sobě a o tom, co jsem udělal/a, nebo co dělám špatně. Pomoz mi.

Pamatuj

Když jednáme bezohledně, má to své důsledky. Za to, co jsme způsobili nebo na čem nese-me svůj díl viny, bychom měli nést také odpovědnost. To chce velkou odvahu a je to mnohem snažší, když víš, že je někdo, kdo ti odpustí. Ve svátosti smíření můžeme zažít, že nám odpouští samotný Bůh a přeje nám nový začátek.

Zopakuj si!

Co je vina?

- Vina je pocit, že jsi něco udělal/a špatně nebo nespavedlivě, nebo jsi neudělala něco dobrého, co jsi udělat měl/a.

Co je hřích?

- Hřích je něco podobného, ale navíc k tomu všemu máš ještě i pocit, že jsi něco špatného provedl/a i před Bohem.